

TRỐN Ở ĐÂU NÀO?

Tê Giác vốn tính nhút nhát, chỉ lủi thủi bên hồ.
Tắc Kè thấy vậy liền rủ bè bạn đến trêu chọc.

“Tê giác ơi Tê giác! Cậu chơi trốn tìm với bọn mình nhé? Mình tù xì phân vai nào!”

Chân Tê Giác vốn hình tròn nên chỉ ra được cái bao. Muông thú biết tổng thể, bèn hùa nhau ra cái kéo. Tê Giác đành chịu phạt.

Cả bọn tản ra trốn. Chúng xôn xao hỏi nhau: “Bây giờ núp ở đâu để Tê Giác không tìm được?”

Tê Giác nhắm mắt nhắm:
“Năm, mười rồi mười lăm...”

Đếm đến hết một trăm, Tê Giác mở mắt ra:
“Các bạn đâu hết cả? Bây giờ tìm thế nào?”

Khỉ tót ngay lên cành cây bên trái.
Tê Giác khoái chí: “Cậu có cái đuôi dài.
Tớ thấy ngay rồi đấy.”

Sóc vội rúc ngay vào hốc cây phía bên phải. Tê Giác lại mỉm cười: “Sóc ơi, tớ thấy đuôi xù lộ ra kia.”

Thở hoảng quá, cuống quýt núp ngay vào trong hang. Bên ngoài Nhím loay hoay, hái hoa để cải trang thành bụi cỏ.

Tê Giác tinh mắt phát hiện ngay.
“A ha, Nhím và Thỏ! Sao các bạn trốn
chỗ dễ tìm thế!”

Ốc Sên chậm chạp núp dưới chiếc lá nhỏ.

Vẹt Đỏ tự tin trốn ngay trên cây.
Tê Giác đều tìm ra cả.

Hươu ngốc nghếch trốn giữa đám
cây khô. Gấu khổng lồ thì lúp xúp
trốn sau tảng đá.

Tê Giác cười khoái trá: “Nhìn vào là tìm thấy các cậu ngay.”

Rùa rúc mình vào mai, vờ làm hòn đá.
Ếch thì vội ẩn mình trong bụi cây đối diện.

Thế mà Tê Giác tinh mắt
cũng tìm ra được hết.

Chỉ còn mỗi Tắc Kè trốn đâu mà khéo thế.
Tê Giác tìm mãi không ra.

Muông thú thi nhau nhỏ to:
“Tê Giác phen này khổ rồi!”

Đi tìm khắp nơi, Tê Giác rã rời cả chân.
Cậu thấm mệt, bèn quay về hồ ngồi nghỉ.

Tê Giác ngồi phịch xuống, ấm ức:
“Tớ chẳng cần ai giúp đâu. Tắc Kè trốn
giỏi lắm, nhưng tớ sẽ tìm được thôi.” 22

Thế rồi Tê Giác ủ rũ cúi xuống nhìn dòng nước. Bỗng cậu reo lên: “Tớ thấy Tắc Kè rồi!”

Tắc Kè cười trừ: “Ừ, tớ núp ngay trên cái sừng của cậu. Đó đâu phải là ý tưởng tồi!”

Tê Giác khúc khích cười: “Đến lượt tớ đi trốn, còn các cậu đi tìm. Tớ biết phải trốn ở đâu rồi!”